

تجسمی

امیرراد:

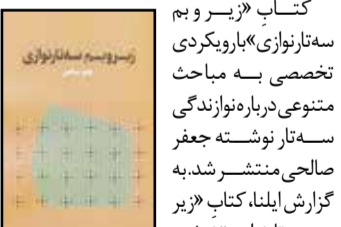
شکل‌گیری انجمن صنفی هنرمندان نقاش اقدام مهمی بود

رئیس انجمن هنرمندان نقاش ایران گفت: شکل‌گیری انجمن صنفی هنرمندان نقاش ایران یکی از کارهای مهم است که انجام شد و برای تامین امنیت شغلی هنرمندان بسیار اهمیت دارد. امیرراد رئیس انجمن هنرمندان نقاش ایران در گفت‌وگو با هنر آنلاین درباره فعالیت‌های این انجمن در سال ۹۹ و دوران شیوع بیماری کرونا گفت: از آنجا که متوسط سن اعضا رو به کاهش است و غالب اعضای جدید، نسل جوان هنرمندان هستند و به تبع آن ارتباط بیشتری با فضاهای مجازی و وبسایت دارند، پیش از آغاز همه‌گیری بیماری کرونا حرکت به سوی فضای مجازی و تمرکز فعالیت‌ها بر بستر وب در انجمن برنامه‌ریزی شد. راد درباره تجربه دیدن تابلوی نقاشی در فضای مجازی گفت: طبیعی است که مواضعه‌ها با نقاشی در فضای مجازی مانند تجربه رودررویی با اثر نقاشی در فضای فیزیکی نیست. زمانی که یک نمایشگاه به صورت حضوری برگزار می‌شود به جز خود اثر نقاشی، فضای نمایشگاه و آثار تابلواتر تاثیر می‌گذارد. راد گفت: در فضای مجازی، هر چه در دسترس است، به عنوان مثال مخاطب می‌تواند در هر زمان و مکانی با آثار مواجه شود و فضا و ارتباطی شخصی را حول یک اثر یا مجموعه آثار شکل دهد. با این تعداد مخاطبان نمایشگاه مجازی به هیچ‌رو با مخاطبان فضای فیزیکی قابل مقایسه نیست و با توجه به عدم محدودیت زمانی و نبود مختصات محدود کننده مکان، امکان به افزایش داشته باشد. بنابراین در نمایشگاه‌های مجازی برخی از ویژگی‌ها از دست می‌رود اما ویژگی‌های دیگری نمایان می‌شود. نمایشگاه فیزیکی و مجازی تجربه‌هایی گوناگون هستند که ویژگی‌های متفاوتی دارند و بهتر است با هم مقایسه نشوند. او درباره اعطای نشان‌های مانا و مانای به هنرمندان گفت: در سال ۹۸ و همزمان با جشن بیست‌سالگی انجمن هنرمندان نقاش ایران برای اولین بار این نشان‌ها اهداء شد و مقرر است در پایان آذرماه هر سال رویداد بزرگ اعطای نشان عالی با عنوان مانا و نشان افتخار با عنوان مانای برگزار شود.

موسیقی

کتاب «زیر و بم سه تار نوازی» منتشر شد

کتاب «زیر و بم سه تار نوازی» با رویکردی تخصصی به مباحث متنوعی درباره نوازندگی سه تار نوشته جعفر صالحی منتشر شد. به گزارش ایلنا، کتاب «زیر و بم سه تار نوازی» نوشته جعفر صالحی توسط انتشارات هنر موسیقی منتشر شد. این کتاب با رویکردی تخصصی به مباحث متنوعی درباره نوازندگی سه تار پرداخته است. نویسنده در بخشی از مقدمه این کتاب نوشته است: «بعضی سؤالاتی که هنرمندان نوازندگان در کلاس می‌پرسند من را بر آن داشت تا تهر آنچه مکتوب شدنی و نوشتاری است را در کتابی مجرا از تمرین‌ها و درس‌های اجرایی، جمع‌آوری و تألیف و تدوین کنم تا مطالعه آن راهگشای جوانان هنر نوازندگی سه تار باشد و با مراجعه به آن، جواب سؤال‌های مهم و اساسی خود را بیابند و به همین دلیل نیز نام «زیر و بم سه تار نوازی» را بر آن نهادم.» گفتنی است، جعفر صالحی کارشناس ارشد نوازندگی از دانشکده موسیقی دانشگاه هنر با سازه‌های تخصصی تار و سه تار (در مقاطع کارشناسی و کارشناسی ارشد) است.

سیروس الوند در مطرح کرد:

مردم به خلافکاران سینمایی علاقمندند

سیروس الوند زائر را قطعه‌ی گم شده این روزهای سینمای ما دانسته و معتقد است کاراکتر آنتاگونیست (خلافکار قهرمان) امروز مورد توجه مخاطبان است. سیروس الوند در گفتگو با خبرنگار ایلنا و در پاسخ به این پرسش که آیا امروزه در سینما زائر وجود دارد، گفت: در دنیا هم دیگر زائر با معنا و مفهوم گذشته وجود ندارد. زائری که این روزها در سینمای دنیا بیشتر به آن پرداخته می‌شود زائر علمی تخیلی است. زائری که بیشتر اسپیشال افکت است و کار در استودیو با انجام می‌شود. یک نفر می‌آید و می‌خواهد دنیا را نجات دهد و کارگردان و فیلمساز هم درگیر انتخاب بازیگران مشهور نیستند بلکه بیشتر برای فضاها و امکانات خرج می‌کنند و درگیر تکنولوژی به جای استفاده تکنیک هستند.

وی ادامه داد: دیگر کمتر یک درام دو نفره مثل فیلم «شبی درم» نمی‌بینیم؛ فیلم‌هایی که یک زن و مرد فیلمنامه را پیش می‌برند. درام در این نوع فیلم‌ها از اهمیت زیادی برخوردار است و این نوع فیلم‌ها بسیار کم‌خرج هم هستند. الوند درباره موج نو سینمای هالیوود گفت: از دهه ۷۰ که فیلمسازهای نیویورکی وارد عرصه سینما شدند مثل فرانسیس فورد کاپولا، اسکورسیزی و وودی آلن یک موج نو امریکایی درست شد. البته در اواخر دهه ۵۰ و اوایل دهه ۶۰ موج نو فرانسه و نور تالیسم را در ایتالیا داشتیم. بعد از اینها موج نو در آمریکا و از اوایل دهه ۷۰ شروع شد که اتفاقاً فیلم‌های پر فروش می‌بودند و مورد قبول منتقدان و مخاطبان نیز قرار گرفت. این سبک هم بعد از مدتی به تازانتینو و لوک بسون از فرانسه و تور ناتوره ایتالیایی رسید و موج درست نکرد. هالیوود هم به ساخت فیلم‌های پرخرج و مرعوب‌کننده رو آورد.

کارگردان فیلم «زن دوم» تصریح کرد: البته زنده‌ی جدا از خانوادگی هم در ایران‌ها از امریکا یک امر طبیعی است. در آنجا فرزندان بعد از ۱۸ سالگی از خانه می‌روند و زندگی مستقل دارند، اما ایرانی‌ها از گذشته تا به امروز دوست نداشته‌اند که فرزندانشان تا وقتی که از دواج کنند از خانه پدری بروند. وقتی که فرزندان از خانه جدا می‌شوند یا به طور مستقل زندگی می‌کنند دام‌های مختلفی در این

راه برای آنها پهن می‌شود. زندگی با خانواده خودش یک امنیت و مسئولیت برای جوانان ایجاد می‌کند و وقتی که جدا می‌شوند این امنیت کم‌رنگ می‌شود و مسئولیت کنار می‌رود و در دنیایی که راه می‌شوند که چندان هم آن رانمی‌شناسند و پر از مسئله و مشکل است. دقیقاً آسیب‌ها از همین نقطه و همین لحظه برای آنها آغاز می‌شود. وی ادامه داد: من در برخی از فیلم‌هایی که ساختم مثل «هتل کارتون»، «برگ برنده» و حتی «مزاحم» سعی کردم به این موضوع یک فیلم خوب اجتماعی خواهیم دید؛ اگر خوب و آکاوی و موشکافی نشود یک فیلم و سریال خانوادگی معمولی خواهیم دید، مثل خیلی از فیلم‌ها یا سریال‌هایی که در تلویزیون ساخته و پخش می‌شود. این کارگردان اظهار کرد: اگر بتوانیم خانواده را خوب موشکافی و موضوع را خوب بررسی کنیم، فیلم قطعاً یک فیلم اجتماعی خوب خواهد شد، چون خانواده اصلی ترین بنیان اجتماع است. می‌تواند در فیلم‌های خانوادگی حرف‌های جامعه شناسانه‌ای زد که انگار حرف همه خانواده‌ها و جامعه است. وی اضافه کرد: بهترین فیلم‌های مادر این زائر در دهه هفتاد ساخته شد که فیلم «دست‌های آلوده» هم که در نیمه‌های پایانی دهه هفتاد ساخته شد، جزو این فیلم‌ها بود. فیلمی که می‌توان گفت پلیسی است اما کشمکش‌های آنچنان پلیسی ندارد، چون یک سرعت انجام شده و بیشتر کالبدشناسی زندگی جوانان است. مهم‌ترین مسئله این فیلم این است که اینها خانواده ندارند و یا از خانواده جدا شده‌اند و انگار همین موضوع شروع آسیب‌پذیری این جوانان بوده است.

کارگردان «فریاد زیر آب» درباره فیلم‌های که این سال‌ها در سینمای ما ساخته شده است، بیان کرد: امروز فیلم‌های ما

زائر خاصی ندارد، انگار زائر در فیلم‌های ما گم شده است و نمی‌توان آنها را به زائر خاصی در سینما نسبت داد و ارزیابی کرد. یک فیلم متعلق به هیچ زائر خاصی نیست و یا چند زائر را می‌خواهد با هم داشته باشد. وی ادامه داد: برخی از زائر‌ها را هم به طور کلی در ایران نداریم مثلاً مادر ایران هیچ وقت زائر و وحشت نداشتیم، چند فیلم ترسناک داشتیم اما با چند فیلم نمی‌توان زائر درست کرد. در تاریخ سینمای ایران اگر فیلم‌های زائر وحشت‌رادر کنار هم بگذاریم جمعاً ۱۰ فیلم نمی‌شود.

الوند عنوان کرد: متأسفانه فیلم‌های زائر کم‌دی مالان به فیلم‌های خنده‌دار تبدیل شده‌اند که فقط می‌خواهند مخاطب را بخندانند و موقعیت‌ها هم خیلی موقعیت‌های سطحی است و از فیلم‌فلسفی‌های ۵۰ سال پیش هم عقب‌تر است. چندی پیش برای دیدن برخی فیلم‌ها به اصرار دوستان به سالن سینما رفتم و فقط به خاطر رودریستی بود که در سالن ماندم اما واقعا صحنه‌های صحنه توهمین به مخاطب بود، اما مردم می‌خندیدند و فیلم‌ها هم فروش دارد، وقتی هم حرف می‌زنیم، می‌گویند مردم فیلم را دوست داشتند و خوب هم فروخته است.

وی تأکید کرد: مردم به قدری گرفتاری دارند که دیگر دوست ندارند در سینما فیلم جدی ببینند، خودشان می‌دانند که فیلم مزخرف است. آنها به سالن سینما رفته‌اند تا دو ساعت فقط و هر طور که شده بخندند و به چیزی فکر نکنند. اگر فکر بود با فکر به دیدن فیلم بروند ۱۰ دقیقه هم آن را تحمل نمی‌کردند و سالن را ترک می‌کردند. کارگردان «دست‌های آلوده» درباره

فیلم‌هایی که شخصیت منفی قصه قهرمان فیلم است، گفت: در اوایل دهه هشتاد «دست‌های آلوده» الگوی خیلی از فیلم‌ها شد و خیلی فیلم‌ها را دیدم که تقریباً مثل «دست‌های آلوده» ساخته شده بودند در آن حال و هوا و حتی پوستری آنها هم کپی بود و این نشان می‌دهد که مردم این سبک فیلم‌ها را دوست دارند و برای دیدنش به سینما می‌روند.

وی اظهار کرد: موج نو فرانسه بر اساس فرمول اینکه قهرمان داستان خلافکار بود، شکل گرفت و مثلاً ژان پیر ملویل را به عنوان قهرمان جنایتکار می‌شناختند. از فیلم‌های شاخص این موج نو «از نفس افتاده» ژان لوک گدار است. در ایران هم دو فیلم با تاثیر از آن فیلم ساخته شده، یکی «تنگنا» سی‌امیر نادری و «صبح روز چهارم» کامران شیردل است. در اینجا شخصیت اصلی یک خلافکار است اما به مرور مردم به خلافکار علاقه‌مند شده و نگران او می‌شوند و دوست دارند که یک جوری از مه‌لکه فرار کند.

سیروس الوند زائر را قطعه‌ی گم شده این روزهای سینمای ما دانسته و معتقد است کاراکتر آنتاگونیست (خلافکار قهرمان) امروز مورد توجه مخاطبان است

وی تأکید کرد: حرف من در فیلم «بیکار برای همیشه» این است که همان تکه کاغذ یک انسان است، چون نطفه زندگی و حیات دارد. کما اینکه مرد داستان تمام تلاش خود را می‌کند تا این نطفه را از سر راه خود بردارد اما موفق نمی‌شود، انگار که آن نطفه با این مردمی جنگد و در آخر او را شکست می‌دهد و به دنیا می‌آید و به همین دلیل این فیلم را با یک جنین شروع و با یک بچه به پایان رساندم. کارگردان «بیکار برای همیشه» اذعان کرد: این فیلم به جنگ زده‌هایی که در آن سال‌ها اجبار به تهران آمده بودند نیز اشاره دارد. دختر قصه فیلم جنگ‌زده است و اصلاً وضعیت مالی خوبی ندارد اما همچنان به سرزمین خاک و وطن خود ایمان و تعصب دارد. وقتی دکتر می‌گوید حیض چه آبدانی بود، می‌گوید هنوز هم هست. او معتقد به ماندن و بازسازی مناطق جنگ‌زده و بازسازی هویت خود بود.

کارگردان «فریاد زیر آب» درباره فیلم‌های که این سال‌ها در سینمای ما ساخته شده است، بیان کرد: امروز فیلم‌های ما